

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

Tilsynsutvalget for dommere har i møte den 14. juni 2007 truffet vedtak i

- Sak nr :** 21/07 (arkivnr: 200700254-21)
- Saken gjelder:** Klage fra A på tidligere sorenskriver B ved X tingrett
- Utvalgsmemberer:** Eva Nygaard Ottesen (leder)
Jon Høyland
Halvor Kjølstad
Trine Buttingsrud Mathiesen
Wenche Frogn Sellæg
- Offentlighet:** Vedtaket er offentlig, jf. offentlighetsloven § 2
- Vedtak:**
1. Klagen avvises for så vidt gjelder den delen av klagen som knytter seg til rekkefølgen av behandlingen av sakene, anførselen om manglende kontradiksjon, samt anførselen om brudd på EMK artikkel 6 nr 1.
 2. Det foreligger ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor tidligere sorenskriver B.

Innledning:

Ved brev av 13. februar 2007 har A inngitt klage på tidligere sorenskriver B ved X tingrett. Klagen gjelder dommeratferd. Klagen er forelagt tidligere sorenskriver B, som ved brev av 2. mars, 30. mars og 22. april 2007 har avgitt uttalelse. Klagen er supplert ved brev av 19. februar, 17. april og

1. mai 2007. Sorenskriver C, embetsleder ved X tingrett, er orientert om klagen.

Saksfremstilling:

Av hensyn til saksfremstillingen har Tilsynsutvalget for dommere funnet det hensiktsmessig å dele inn saksfremstillingen i to deler.

1. Kjæremål over X forliksråds avgjørelse av saksomkostningsspørsmål.

Y tingrett mottok den 22. mars 2001 kjæremål fra A over X forliksråds saksomkostningsavgjørelse. Kjæremålet ble gitt saksnummer

Ved kjennelse fra Y tingrett av 5. juli 2002 ble forliksrådets saksomkostnings-avgjørelse opphevet og hjemvist til ny behandling. Kjennelsen ble påkjært av A med påstand om inhabilitet ved Y tingrett. Lagmannsretten stadfestet tingrettens kjennelse den 11. mars 2003. Høyesteretts kjæremålsutvalg forkastet kjæremål over lagmannsrettens kjennelse i sin kjennelse av 12. november 2003.

Den 1. januar 2005 ble Y tingrett, Z tingrett og deler av Æ tingrett slått sammen til X tingrett. B, som frem til dette tidspunktet var sorenskriver ved Z tingrett, ble sorenskriver ved den nye tingretten.

I brev av 6. april 2005 etterlyste A den videre behandling av saken. X tingrett besvarte hennes brev i brev av 2. mai 2005. Tingretten viste til at X lagmannsrett i kjennelse av 5. juli 2002 stadfestet tingrettens kjennelse og at Høyesteretts kjæremålsutvalg i kjennelse av 12. november 2002 forkastet kjæremålet. I brev av 13. mai 2005 til X tingrett etterlyste A igjen behandlingen av den materielle del av saken – hjemsendelsen til X forliksråd for en ny behandling av saksomkostningsspørsmålet. Brevet ble besvart av X tingrett den 30. august 2005. I brevet ble det gjentatt at saken for tingretten ble avsluttet ved Høyesteretts kjæremålsutvalgs kjennelse av 12. november 2003.

2. Søksmål fra A av 25. januar 2005 i husleieforhold.

A reiste den 25. januar 2005 søksmål ved X tingrett mot utleier av en boligeiendom på grunnlag av påståtte mangler ved boligeiendommen. Saken ble gitt saksnummer

I dom av 22. november 2005 frifant X tingrett utleier i søksmålet.

Samme dag traff tingretten kjennelse om fravikelse av eiendommen etter at utleier den 25. september 2005 fremsatte begjæring om fravikelse. Begjæringen om fravikelse var gitt saksnummer ved tingretten. I kjennelse av 23. mai 2006 stadfestet lagmannsretten tingrettens kjennelse av 22. november 2005. Høyesteretts kjæremålsutvalg forkastet ved kjennelse av 15. juni 2006 kjæremålet over lagmannsrettens stadfestelse.

29. april 2006 fremsatte A klage over namsmannens varsel om avholdelse av fravikelsesforretning. Hun anførte at X tingrett var inhabil til å behandle klagen. Saken ble gitt saksnummer Tingretten satte den 5. mai 2006 frist for A til å betale gebyr. Den 8. mai 2006 holdt namsmannen fravikelsesforretning. A ble gitt en frist til 22. mai 2006 med å fraflytte leiligheten. Den 11. mai 2006 søkte A om gebyrfritak hos Fylkesmannen. Den 12. desember 2006 satte retten ny frist for å betale rettsgebyr i forbindelse med klage over varsel i saken om fravikelse, under henvisning til at Fylkesmannen ikke ga fritak for betaling av rettsgebyret. A betalte rettsgebyret den 20. desember 2006. Den 13. februar 2007 avviste X tingrett klagen ved kjennelse. Retten vurderte prejudisielt de innvendinger A hadde fremmet med henvisning til rettens kjennelse av 1. februar 2007 i sak

5. mai 2006 reiste A privat straffesak mot utleier av leiligheten. Saken ble gitt saksnummer Hun anførte at X tingrett var inhabil til å behandle straffesaken. I kjennelse av 9. februar 2007 avviste retten deler av kravet om straff. Retten fremmet den øvrige delen av saken under forutsetning av at A innen én måned etter forkynnelsen betalte sikkerhet for saksomkostninger med 30 000 kroner. I kjennelse av 23. mars 2007 avviste retten den resterende delen av kravet fra A.

21. mai 2006 fremsatte A klage over namsmannens fravikelsesforretning i sak Klagen ble gitt saksnummer ved X tingrett. Hun anførte samtidig at X tingrett var inhabil til å behandle klagen. Den 12. desember 2006 satte X tingrett frist for å betale rettsgebyr i klagesaken. A betalte rettsgebyret den 18. desember 2006. Den 14. februar 2007 avviste X tingrett ved kjennelse klagen på grunn av manglende klageinteresse. Retten vurderte prejudisielt habilitetsinnsigelsene som A hadde kommet med i saken.

Den 23. mai 2006 oversendte X tingrett de saker hvor A er part, til lagmannsretten, med spørsmål om sakene bør overføres til annen tingrett som følge av at A uttrykte mistillit til domstolen. Lagmannsretten besluttet ved kjennelse av 30. mai, 31. mai og 13. juni 2006 at sakene ikke skulle overføres til annen domstol.

Den 19. juli 2006 påkjærte A lagmannsrettens kjennelser til Høyesteretts kjæremålsutvalg. Den 6. oktober 2006 mottok X tingrett Høyesteretts meddelelse om at As kjæremål over lagmannsrettens avgjørelse var å betrakte som ikke innkommet grunnet manglende innbetaling av gebyr.

Den 13. november 2006 reiste A ny privat straffesak for X tingrett. Saken ble gitt saksnummer I kjennelse av 9. februar 2007 avviste X tingrett deler av kravet. Den 13. februar 2007 traff retten beslutning om å fremme den øvrige delen av den private straffesaken under forutsetning av at A innen én måned fra kjennelsen stilte sikkerhet med 30 000 kroner for eventuelle saksomkostninger. Den 23. mars 2007 avviste retten saken i sin helhet.

Den 18. desember 2006 påklaget A namsmannens beslutning om å betale lagerleie tilknyttet oppbevaring av hennes eiendeler i forbindelse med fravikelsessaken. Tingretten tok ved kjennelse av 11. januar 2007 ikke klagen til følge. As tidligere habilitetsinnsigelser i sakskomplekset ble vurdert prejudisielt av retten. 24. januar 2007 påkjærte A tingrettens kjennelse.

Den 18./19. januar 2007 traff namsmannen beslutning om kasting av As løsøre dersom det ikke ble hentet innen 31. januar 2007. Den 24. januar 2007 påklaget A namsmannens beslutning til X tingrett. Saken ble gitt saksnummer

I kjennelse av 1. februar 2007 tok X tingrett ikke klagen til følge.

I brev 5. februar 2007 opplyste X tingrett om at de ville prioritere å behandle sak og foran de eldre innkomne saker.

Den 17. og 18. februar 2007 klaget A og hennes familie over at namsmannen den 6. februar 2007 kastet løsøre. Saken ble gitt saksnummer og ved X tingrett. I kjennelse av 14. mars 2007 tok retten ikke klagen til følge.

Klager – A – har i hovedsak vist til følgende:

Det er sorenskriver Bs plikt og ansvar å påse at klager og stevninger blir behandlet i den rekkefølge de er innkommet til retten. I tvangsfullbyrdelsessakene behandlet retten de nyere saker foran de eldre sakene på en slik måte at det strider mot forbudet mot å gi lover tilbakevirkende kraft, jf Grunnloven § 97. Følgen av at de eldste sakene ikke ble behandlet foran de nyere, er blant annet at klager og hennes familie har mistet alle sine eiendeler. Klager vil hevde at sorenskriver B bevisst har holdt tilbake de tidligere klagesaker slik at maksimum skade og tap ble påført klager og hennes familie.

X tingrett har systematisk brutt EMK artikkel 6 nr 1 i sakene som gjelder As familie. A har igjen og igjen blitt nektet kontradiksjon og likebehandling. Saker helt tilbake til 2002 har ligget til behandling i X tingrett til tross for at sorenskriveren har lovet at saken skulle bli prioritert.

X tingrett har ikke behandlet habilitetsspørsmålet til namskontoret i X.

Det er utilbørlig når hun, som klager, i julehøytiden ber om å få tilgang til sine nødvendige eiendeler, og sorenskriveren opplyser at det ikke var noe å gjøre med saken. Som slutthilsen uttalte han ”ja slik er det, ha en god helg”. Denne retoriske bemerkningen ble gjort med hensikt å såre. Hun tok seg svært nær av bemerkningen.

Videre er det en ytterligere krenkelse at D, som var saksbehandler i sak under tidligere sorenskriver F, er satt som saksbehandler i alle saker som vedrører klager. Alt tingretten hadde å gjøre i sak var å sende saken tilbake til X forlikråd. Dette er ennå ikke gjort.

Klage av 18. desember 2005 ble av sorenskriver B behandlet som en administrativ sak. Dermed unnlot han å avsi kjennelse på dommer Es habilitet, som loven krever.

Klage over namsmannens varsel om fravikelse,, ble liggende i over ti måneder før den ble behandlet 13. februar 2007. Klager over namsmannens fravikelsesforretning....., ble videre liggende i ni måneder før den ble behandlet 13. februar 2007.

Privat straffesak nr og har vært klar til beramning i lang tid. Hun kan ikke forstå at retten skal bruke ti måneder på å fatte en beslutning som går ut på at straffesaksspørsmålet var to dager for sent fremsatt. Også her ble det gjort alvorlige forsømmelser. Det kan blant annet stilles spørsmålsteget ved hvorfor B tillot at sønnen til mannen som straffesaken var rettet mot, fikk stilling som part i saken, samtidig som at han også fikk de fordeler en advokat har.

Rettens behandling av sakene, viser at dommere ved X tingrett med hensikt har unnlatt å behandle klager ettersom de kom inn. De har tillatt fravikelse og utkastelse av klager, for så å avvise klager på grunn av manglende interesse.

Når tidligere sorenskriver B ber om fristforlengelse til Tilsynsutvalget på grunn av ferie med barn og barnebarn, oppfattes dette av klager som at hun og hennes familie ikke har noen verdi.

Innklagede – tidligere sorenskriver B - har i hovedsak vist til følgende:

Han oppfatter klagen slik at det for det første klages over at klager og stevninger ikke er blitt behandlet i den rekkefølge de er innkommet til retten.

Videre klages det over at klageren er blitt nektet kontradiksjon og likebehandling og at tre benevnte saker er blitt liggende ubehandlet i X tingrett i lang tid. Videre klages det over at to straffesaker ennå ikke er fremmet til behandling, samt at han, like før julehelgen, hilste klageren med ”ja slik er det, ha en god helg” med hensikt å såre klageren.

Hans manglende tilknytning til behandlingen av de saker klagen gjelder, tilsier at klagen mot ham må avvises for så vidt gjelder alt annet enn den delen av klagen som knytter seg til uttalelsen det er referert til i klagen. Det vises til at dette er forhold som går på dommeres dømmende virksomhet. Riktignok har han som embetsleder plikt til å omfordele saker som blir liggende ubehandlet i altfor lang tid. Etter hans mening har imidlertid de dommere som har hatt saker til behandling, ikke forsømt seg i forhold til saksbehandlingstiden. I den grad han har omfordelt saker, har dette skyldtes sykdom eller at dommerfullmektiger har sluttet.

Den delen av klagen som gjelder rekkefølgen av behandlingen av sakene og manglende kontradiksjon, kan videre være gjenstand for bruk av rettsmidler, og må derfor etter hans vurdering avvises i medhold av domstoloven § 236 siste ledd.

Endelig er det ikke grunnlag for klage over den påståtte sårende bemerkningen om ”ja slik er det, ha en god helg”.

Så vidt han vet, forsømte Y tingrett å ekspedere saksdokumentene i sak til forlikrådet etter at Høyesteretts kjæremålsutvalg traff sin avgjørelse 12. november 2003. Det er beklagelig. Men A må ha vært vel kjent med at forlikrådet skulle behandle omkostningsspørsmålet på nytt. Hun kunne derfor tidlig henvendt seg til tingretten/forlikrådet og gjort oppmerksom på dette. Han selv var ikke kjent med denne saken da han tiltrådte som embetsleder ved X tingrett i 2005.

I brev av 6. april 2005 etterlyste A den videre behandling av saken. I brev av 2. mai 2005 viste X tingrett til at X lagmannsrett i kjennelse av 5. juli 2002 stadfestet tingrettens kjennelse og at Høyesteretts kjæremålsutvalg i kjennelse av 12. november 2002 forkastet kjæremålet. A etterlyste på nytt rettens behandling av saken i brev av 13. mai 2005. Dette brevet ble av retten besvart den 30. august 2005. Forlikrådet ble da formelt orientert om at det var rettskraftig fastslått at saksomkostningsspørsmålet måtte behandles på ny av forlikrådet.

Han kan ikke se at forsømmelsen i 2003 kan danne grunnlag for disiplinærreaksjon mot ham som embetsleder fra 2005.

Retten kunne ikke ta til behandling klagen over namsmannens varsel om fravikelse før hun betalte rettsgebyret for klage. Hvis en ser bort fra jule- og nyttårshelgen, brukte retten fem uker på å behandle klagen. Dertil kommer at saken ble behandlet av en nytilsatt dommerfullmektig, som overtok hele porteføljen som klagen bygger på. Endelig vises det til at tingretten først 6. oktober 2006 fikk rede på at Høyesteretts kjæremålsutvalg avviste kjæremålet i forhold til habilitetsinnsigelsen som "ikke innkommet". Før den tid, kunne ikke X tingrett behandle saken. Også hensynet til riktig prioritering av saker, tilsa at den tid retten brukte på å treffe en avgjørelse, var forsvarlig.

Han hadde heller ikke mulighet for å omfordele saken til en annen dommer. Det vises til at tingrettsdommer E ble sykmeldt i oktober 2006. Han omfordelte da saken til dommerfullmektig G i desember 2006, selv om G skulle slutte ved årsskiftet 2006/2007. Deretter tok dommerfullmektig H over saken i januar 2007.

Han oppfattet klagen fra A av 18. desember 2005 ikke som en habilitetsinnsigelse mot tingrettsdommer E i medhold av domstolloven, men som en anmodning om at han måtte omfordele saken til en annen dommer. A viste blant annet til at dommeren handlet "i strid med god dommerskikk". As brev av 18. desember 2005 ble ført som dokument nr 40 i sak

X tingrett har ikke noe godt svar på når og hvordan retten behandlet klage av 14. februar 2006 over namsmannens varsel om fravikelse. Namsmannen ga nytt varsel om fravikelse, og klagen over dette varselet innkom til retten den 29. april 2006. Saken ble gitt saksnummer, En mulig årsak til at retten ikke fanget opp den første klagen, var at A på dette tidspunktet ikke merket sine prosesskriv med hvilket saksnummer saken hørte til. Uansett kan han ikke se at det er noe i veien med rutinene ved tingretten med hensyn til mottak og registrering av prosesskriv. Dette må karakteriseres som et "hendelig uhell" som kan skje, særlig i et sakskompleks som dette.

X tingrett fremsatte først den 12. desember 2006 frist for innbetaling av klagebehandlingsgebyr. Tingretten skulle selvsagt ha bedt om betaling av gebyret umiddelbart etter at saken kom inn til retten. På den annen side er det forståelig at det stundom overses at gebyr ikke betales samtidig med rettergangsskrittet, spesielt i et sakskompleks som dette. Det synes sikkert at A selv må ha vært klar over at hennes klage medførte gebyrplikt ut fra de mange klager hun har fremmet. Hun kan derfor ikke høres med at retten skulle ha behandlet saken før gebyret var innbetalt. Uansett mener han at det ikke er grunnlag for disiplinærtiltak mot ham på grunn av dette.

As klage over lang saksbehandlingstid knyttet til sak kan ikke tas til følge. Det har nærmest ikke vært opphold med prosesskriv for å få saken tilstrekkelig opplyst fra habilitetsspørsmålet var avklart og til saken ble endelig avgjort. Heller ikke i sak har saken ligget død. Partene har utvekslet en rekke nødvendige prosesskriv for sakens opplysning.

Han utelukker ikke at han avsluttet samtalen med A med "ja, slik er det, ha en god helg". Han bestrider at dette var gjort med hensikt å såre henne. A ringte ham flere ganger den aktuelle dagen med spørsmål om ikke det lot seg gjøre for henne å få tilgang til sine eiendeler. Ved den siste samtalen uttalte A igjen at "det er altså ikke noe å gjøre i saken", eller noe lignende. Det var til dette at han svarte "ja, slik er det, ha en god helg". Han har alltid i telefonsamtaler med A behandlet henne med respekt og tålmodighet.

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget legger til grunn at saken er klar for realitetsbehandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf domstolloven § 238 andre ledd, andre setning. Ingen av partene har bedt om dette.

Generelt bemerkes at Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk, jf domstolloven § 236 første ledd. Dette krever med andre ord at dommeren kan bebreides.

Imidlertid gjelder det visse lovbestemte unntak fra denne myndigheten. En viktig begrensning i utvalgets myndighet følger av bestemmelsen i domstolloven § 236 fjerde ledd, som sier at utvalget ikke kan "vurdere forhold som kan overprøves etter reglene i rettspleielovgivningen for øvrig". Det betyr at dersom et forhold kan brukes som grunnlag for kjæremål, anke eller gjenopptagelse, kan Tilsynsutvalget ikke vurdere dette. Det er uten betydning om kjæremåls- eller ankeadgangen er benyttet eller ikke.

A anfører som del av klagen at tingretten behandlet de nyere saker før de eldre saker i sakskomplekset, og at dette er i strid med forbudet mot tilbakevirkende kraft i Grunnloven § 97. Videre anfører hun at hun ble nektet kontradiksjon, at saksbehandlingen er et brudd på EMK artikkel 6 nr 1.

Denne delen av klagen knytter seg til den konkrete saksbehandlingen av de saker A var part i. Dette er forhold som kan danne grunnlag for bruk av rettsmidler, og avvises derfor fra behandling i medhold av domstolloven § 236 fjerde ledd.

Tilsynsutvalget går deretter over til å vurdere den delen av klagen som knytter seg til lang saksbehandlingstid.

I forhold til den delen av klagen som knytter seg til sak, viser Tilsynsutvalget til at tidligere sorenskriver B ikke var tilknyttet den tingretten som hadde saken til behandling da Høyesteretts kjæremålsutvalgs kjennelse falt. Tilsynsutvalget legger videre til grunn at denne saken ikke var en aktiv sak på tidspunktet for etableringen av X tingrett, og at B derfor ikke hadde foranledning til å skaffe seg kunnskap om dette forholdet.

Tilsynsutvalget bemerker at X tingrett besvarte As henvendelse av 6. april og 13. mai 2005 i brev av henholdsvis 2. mai og 30. august 2005. Tilsynsutvalget kan etter dette ikke se at tidligere sorenskriver B behandlet henvendelsen fra A på en slik måte at dette utgjør brudd på god dommerskikk.

Når det gjelder saksbehandlingstiden i saken tilknyttet sakene etter tvangsfyllbyrdelsesloven og de private straffesakene, viser utvalget innledningsvis til at tidligere sorenskriver B ikke var dommer i saken. Saksbehandlingstiden må derfor vurderes i forhold til embetsleders generelle ansvar for saksavviklingen ved domstolen.

Embetsleder har det overordnede ansvaret for å sørge for at saksavviklingen ved embetet holder forsvarlig hastighet. Dette ansvaret innebærer en plikt for embetsleder til å omfordele saker dersom en dommer eller saksbehandler, uavhengig av hvilken grunn, ikke

får avvirket sakene tilstrekkelig hurtig. Videre har embetsleder et særlig ansvar for å følge opp dommerfullmektiger ved embetet.

Med dette som bakgrunn, bemerker Tilsynsutvalget følgende:

Med unntak av tingrettens behandling av klage på fravikelsesforretningen, finner Tilsynsutvalget at saksbehandlingstiden i sakene ikke har vært så lang at dette på noen måte kan bebreides tidligere sorenskriver B. Utvalget viser til at sakskomplekset som A var part i, bestod av mange enkeltsaker, og inneholdt mange kjæremål helt opp til Høyesteretts kjæremålsutvalg. Videre legger utvalget til grunn, ut fra fremstillingen til B, at det har vært høy aktivitet i sakene fra partenes side. Dette har kommet til uttrykk ved mange prosesskriv i sakene fra begge sider. Utvalget har videre merket seg at situasjonen for tingretten høsten 2006 var vanskelig, ved at en tingrettsdommer ble langtidssykemeldt og ved at en dommerfullmektig sluttet.

Klagen over fravikelsesforretningen av 21. mai 2006 ble liggende ved tingretten frem til 12. desember 2006, da retten satte frist for innbetaling av klagegebyr. Utvalget legger til grunn, ut fra sorenskriver Bs uttalelse i saken, at dette skyldtes en svikt i saksbehandlingen i retten, sannsynligvis forårsaket av det store antall saker tingretten på dette tidspunkt hadde til behandling innen dette sakskomplekset. Dette er uheldig, men Tilsynsutvalget kan ikke se at det ved dette er avdekket noen svikt i embetets saksbehandlingsrutiner, som tilsier kritikk av sorenskriver B som embetsleder.

Tilsynsutvalget har videre merket seg at A fremmet klage over varsel om fravikelse allerede den 14. februar 2006, men at retten, uvisst av hvilken grunn, ikke registrerte klagen før klage over et nytt varsel om fravikelse fra namsmannens side, innkom retten den 29. april 2006. Under henvisningen til utvalgets uttalelser i avsnittet ovenfor, finner Tilsynsutvalget ikke at tidligere sorenskriver B kan holdes ansvarlig for denne svikten på en slik måte at det må lede til kritikk.

Det er etter dette ikke grunnlag for kritikk av tidligere sorenskriver B i forhold til saksbehandlingstiden.

Tilsynsutvalget går deretter over til å vurdere uttalelsene fra B på telefon til A, samt anførselen om at anmodningen om fristutsettelse i klagen til Tilsynsutvalget utgjør strid med god dommerskikk.

Utvalget tar først stilling til om uttalelsene fra B var i strid med god dommerskikk.

”God dommerskikk” er et vidt begrep, som enklest kan forankres i domstolloven § 55 tredje ledd. Det følger av denne bestemmelsen at dommeren skal opptre upartisk, og at han skal opptre slik at han inngir alminnelig tillit og respekt.

Tilsynsutvalget har forståelse for at A opplevde situasjonen på tidspunktet for telefonsamtalen som svært vanskelig. I en slik situasjon er det viktig at dommeren nøye vurderer sine ord og sin behandling av parten. Imidlertid måtte B, som embetsleder, forholde seg til hvor saken stod i forhold til utlevering av personlige eiendeler. Utvalget vil videre bemerke at det er vanlig å avslutte samtaler med ”god helg” i tilknytning til helger. Etter utvalgets vurdering var det ikke grunnlag for å tillegge denne formuleringen en sårende hensikt, slik A har gjort.

Tilsynsutvalget finner etter dette ikke at uttalelsen fra B var i strid med god dommerskikk.

Utvalget finner heller ikke at anmodningen om utsatt frist for uttalelse til Tilsynsutvalget var i strid med god dommerskikk.

Etter dette finner utvalget ikke grunnlag for å reagere med disiplinærtiltak overfor tidligere sorenskriver B.

Tilsynsutvalget for dommere fatter etter dette slikt enstemmig

vedtak:

1. Klagen avvises for så vidt gjelder den delen av klagen som knytter seg til rekkefølgen av behandlingen av sakene, anførselen om manglende kontradiksjon samt anførselen om brudd på EMK artikkel 6 nr 1.
2. Det foreligger ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor tidligere sorenskriver B.